Działanie Ducha Świętego

Dobroć, cierpliwość i miłość muszą się w nas narodzić, a zdobywamy je, zachowując słowo Chrystusa pod prowadzeniem Ducha. (*Zostajemy przemienieni w ten sam obraz, z chwały w chwałę, jak przez Ducha Pana.* II Koryntian 3:18)

Ten, który rozpoczął w nas to dobre dzieło, dokończy je przez swoje Słowo i przez Ducha Świętego. (*Jesteśmy bowiem jego dziełem.* Efezjan 2:10) On dał swojego Syna na śmierć, abyśmy mogli otrzymać przebaczenie, On zasiał ziarno (słowo Chrystusa), z którego wyrasta życie, i to On dał nam dar Ducha Świętego dla naszej odnowy i naszego wzrostu. (*…przez […] odnowienie Ducha Świętego.* Tytusa 3:5; *otrzymacie dar Ducha Świętego.* Dzieje 2:38)

Duch Święty działa przez całe nasze życie, by nas uświęcać; staje się naszym przewodnikiem, zachęca nas i nami kieruje. Działa za pomocą nauk Pana, aby nas wychowywać, tak byśmy osiągnęli to, czego pragnie Bóg, czyli Jego obraz. (*…przez uświęcenie Ducha.* 1 Piotra 1:2)

Nauki Pana Jezusa są niezbędne, by wycisnąć w nas Jego cechy i ukształtować nas na nowo na Jego obraz.

Duch Święty weźmie każdą naukę z osobna i będzie z nami nad nią pracował, abyśmy doszli do doskonałości. (*Lecz gdy przyjdzie on, Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę. Nie będzie bowiem mówił sam od siebie, ale będzie mówił, cokolwiek usłyszy.* Jana 16:13; *Nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.* Jana 14:26)

Duch Święty nie przychodzi do nas po to, by siedzieć gdzieś w kącie serca, niezauważony, bez naszego pozwolenia na to, by angażował się w nasze życie.

Przychodzi wyłącznie jako ten, który prowadzi, i tylko wtedy, gdy zgadzamy się Mu poddać. Dlatego Bóg mówi nam, abyśmy dążyli do tego, by Jego Duch kierował nami całkowicie. (*Bądźcie napełnieni Duchem.* Efezjan 5:18) On przychodzi, przejmuje nasze życie i działa w nim, aby złożyć w nas swoje owoce. (*Postępujcie w Duchu, a nie spełnicie pożądliwości ciała.* Galacjan 5:16)

Duch pracuje z nami i wspiera nas w naszych słabościach. Rozumie nasze słabości i pomaga nam, wstawiając się za nami. (*Podobnie i Duch wspiera nas w naszych słabościach. Nie wiemy bowiem, o co się modlić, jak należy, ale sam Duch wstawia się za nami w niewysłowionych westchnieniach.* Rzymian 8:26)

Jeśli jednak nie chcemy żyć w posłuszeństwie Jego wskazaniom, wtedy nie może nam pomóc w naszych słabościach. W ten sposób powstrzymamy działanie Ducha. On nie zmusi nas do działania, jeśli nie chcemy. (*Ducha nie gaście.* 1 Tesaloniczan 5:19)

Tylko jeśli pozwolimy, by prowadził nas Duch Chrystusa, i będziemy szukać tego, co duchowe, jak perły wielkiej wartości, On pokieruje nami tak, byśmy to zdobyli. (*…zamysł Ducha – życiem i pokojem.* Rzymian 8:6; *Ci, którzy żyją według Ducha, myślą o tym, co duchowe.* Rzymian

8:5)

Tam, gdzie jest nowe życie, pojawią się jako rezultat działania Ducha pierwsze owoce. (*…mamy pierwsze plony Ducha.* Rzymian 8:23) Możemy więc łatwo sprawdzić, czy Duch w nas mieszka.

Pismo mówi nam, że otrzymujemy Ducha nie po to, by żyć dla samych siebie, lecz po to, by upodobnić się do Pana, by mieć miłość i być pożytecznymi dla innych. (*Miłość […] nie szuka swego.* 1 Koryntian 13:4; *Każdemu zaś dany jest przejaw Ducha ku pożytkowi.* 1 Koryntian 12:7)

Musimy zrozumieć, czym są sprawy Królestwa, skarby Królestwa, przyjąć je, porzucić to, co stare, i zastąpić to znalezionym skarbem, czyli tym, co pochodzi od Ducha, Jego owocami: „miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wiara, łagodność, wstrzemięźliwość” (Galacjan 5:22). Następnie musimy porzucić miłość własną, czyli życie przeżywane dla samych siebie. (*Nikt bowiem z nas dla siebie nie żyje…* Rzymian 14:7)

Rozpoczniemy nowe życie z nowymi sprawami Królestwa. Zaczniemy pracować nad odnową naszego charakteru, nad szatą weselną, prowadzeni przez Ducha Bożego. (*I przyoblec się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i w prawdziwej świętości.* Efezjan 4:24)

Kiedy zaczyna się nowe życie, mamy inne troski i inne owoce. (*Tak więc jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem; to, co stare, przeminęło, oto wszystko stało się nowe. A wszystko to jest z Boga…* II Koryntian 5:17–18)

Każdego dnia jesteśmy w Jego warsztacie i razem z Nim pracujemy nad przemianą na Jego obraz. Przez posłuszeństwo wskazaniom Ducha i przez słowo Ewangelii zaczną się w nas kształtować owoce Ducha.

Wstrzemięźliwość:

Jednym z owoców działania Ducha jest wstrzemięźliwość, czyli panowanie nad pożądliwościami. Jeśli poddajemy się wskazaniom Ducha, On pracuje z nami, abyśmy się uświęcali, ukrzyżowali pożądliwości, nie myśleli o złu, nie wpadali w gniew itd. (*…przez uświęcenie Ducha.* 1 Piotra 1:2)

Gdy będziemy kuszeni, Duch przypomni nam słowa Pana i zachęci nas, by z wiarą łączyć czyn. Potem nas pokieruje, abyśmy zdołali odwrócić myśli od rzeczy marnych i uciekać od pożądliwości oczu. (*Oczyściwszy swoje dusze w posłuszeństwie prawdzie przez Ducha.* 1 Piotra 1:22)

Naszą częścią jest ukrzyżować starego człowieka z jego namiętnościami i pożądliwościami (uczynkami ciała, pożądliwością oczu), pracować razem z Duchem Świętym nad odnowieniem w nas Jego obrazu i przyoblec się w nowego człowieka. (*Jeśli więc twoje prawe oko jest ci powodem upadku, wyłup je i odrzuć od siebie.* Mateusza 5:29)

Aby ukrzyżować ciało, Pan da nam do pomocy, oprócz Ducha Świętego, także członki ciała Chrystusa (1 Koryntian 12). Dlatego nie możemy przestawać z byle kim, ale musimy być tylko w takim Kościele, w którym praktykuje się czystość i nie toleruje się grzechu.

Tam przez Ducha Świętego i przez pozostałe członki otrzymamy pomoc, by wzrastać i ukrzyżować starą naturę. Musimy być razem z tymi, którzy nie miłują świata ani tego, co jest na świecie. Ich powstrzymywanie się od spraw tego świata (np. wyjazdów na plażę, obmawiania, oglądania telewizji i przeglądania internetu, pracy na czarno, łapówek itd.) pomoże nam zewlec z siebie starego człowieka. (*Uciekaj też od młodzieńczych pożądliwości, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój wraz z tymi, którzy wzywają Pana z czystego serca.* II Tymoteusza 2:22)

Możemy się zapytać: Czy zaczęliśmy zabiegać o to, co duchowe, jak o skarb? Czy jest to naszym codziennym priorytetem? Czy mamy pierwsze owoce Ducha? Czy masz jako owoc działania Ducha wstrzemięźliwość? Czy pojawiła się cierpliwość, dobroć?

Kto ma Ducha, ma też Jego owoce. (*Po ich owocach poznacie ich.* Mateusza 7:16) Nie oszukuj się, myśląc, że możesz mieć Ducha, jeśli nie masz Jego owoców.

Jeśli porzuciliśmy kilka grzechów (picie, palenie, zabawy), czytamy Biblię, śpiewamy, modlimy się, chodzimy na studium biblijne, ale nadal żyjemy dla samych siebie i nie zabiegamy o to, co duchowe, wtedy możemy być pewni, że *nowe życie jeszcze się nie zaczęło.*

Źródło: *Działanie Ducha Świętego* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/dzialanie-ducha-swietego